

*Miasto podobnie jak i człowiek bez pamięci jest tylko pustą wydmuszką,
bańką mydlaną na wietrze.
Człowiek bez przeszłości to i wielokrotnie człowiek bez przyszłości.*

Szczecin po przejęciu przez Polaków stał się miastem wędrowców, którzy przybywali tu z różnych stron Rzeczypospolitej, z emigracji, ze strzaskanej wojną Europą. W pierwszych latach powojennych wszyscy byli tu tułaczami w poszukiwaniu swego miejsca. Dziś mieszka w Szczecinie już piąte pokolenie Polaków, a dla wielu z nich jest to miasto rodzinne. Ale byli i wciąż są wśród szczecinian tacy, dla których strony rodzinne są gdzie indziej, daleko od miasta, w którym spędzili życie, któremu poświęcili swe siły, talent i zapał i w którym na zawsze pozostawili część siebie.

DRZEWKA PAMIĘCI, projekt stowarzyszenia Czas Przestrzeń Tożsamość, ma na celu uchronienie w świadomości społecznej pamięci o postaciach ważnych dla powojennego Szczecina – artystach, naukowcach, duchownych i społecznikach, których groby znajdują się poza szczecińskimi cmentarzami. W polskiej kulturze, może silniej niż w innych kulturach europejskich, pamięć związana jest z grobami. Pielęgnowanie mogił jest zarówno w życiu prywatnym jak i zbiorowym pierwszym i najtrwalszym przejawem pamięci o zmarłej osobie. DRZEWKA PAMIĘCI są więc symbolicznymi grobami i dlatego sadzone na Cmentarzu Centralnym w Szczecinie drzewa, mające pełnić rolę tego umownego nagrobka, to dęby, odwieczne symbole nieśmiertelności. Upamiętnienie zmarłego poprzez szlachetne i długowieczne drzewo, a nie pomnik czy płytę, harmonizuje z charakterem szczecińskiego cmentarza, który jest ogromnym ogrodem, a sadzenie dębów o różnych odmianach wzbogaca jego ceną i różnorodną szatę roślinną.

Dziś w różnych miejscach szczecińskiego cmentarza-ogrodu są już dwadzieścia dwa DRZEWKA PAMIĘCI. W tym roku posadzimy kolejne trzy DRZEWKA PAMIĘCI, dwadzieścia pięć zamkniętych już dziś życiorysów tworzy syntetyczny skrót dziejów Polski – od kresowych dworów i budowę Gdyni, przez wojnę i okupację z dramatem września 1939, tragedię żydowskich gett, bestialstwo hitlerowskich obozów zagłady, hekatombę powstania warszawskiego, przez wysiłek odbudowy, meandry emigracji, gorzkie poczucie braku wolności i upór codziennego działania, po nadzieję, jaką dał nam Jan Paweł II, i eksplozję „Solidarności”.

Każdy z tych życiorysów jest niezwykle i ważny dla Szczecina, każda z osób warta trwania w naszej serdecznej pamięci i rozumiejących sercach.

Andrzej Łazowski
prezes Stowarzyszenia Czas Przestrzeń Tożsamość
pomysłodawca projektu DRZEWKA PAMIĘCI

Stowarzyszenie Czas Przestrzeń Tożsamość
Miasto Szczecin
Zakład Usług Komunalnych

zapraszają na

IX Szczecińskie Zaduszki

Kaplica Cmentarna (Cmentarz Centralne)
2 listopada 2015, poniedziałek (Zaduszki), godz. 12.00

Po spotkaniu zostaną posadzone
DRZEWKA PAMIĘCI
poświęcone osobom:

Tadeusz Bursztynowicz (1920–1985)
reżyser, dyrektor Teatru Muzycznego w Szczecinie.
W 30. rocznicę śmierci;
dr Jerzy Giergielewicz (1925–2012)
neurolog, fotograf, pisarz, przyrodnik.
W 90. rocznicę urodzin;
prof. dr Kazimierz Stojalowski (1903–1995)
lekarz patomorfolog, doktor *honoris causa* PAM.
W 20. rocznicę śmierci.

WIECZÓR ZADUSZKOWY
Klub 13 Muz, plac Żołnierza Polskiego 2
2 listopada 2015, poniedziałek (Zaduszki), godz. 18.00

Szczególne podziękowania za pomoc w organizacji wydarzenia dla Szczecińskiego Towarzystwa Naukowego, Opery na Zamku, Pomorskiego Uniwersytetu Medycznego w Szczecinie

2007

2008

2009

2010